

הע"ז 2815/09 - מ.י. משרד התמ"ת המחלקה המשפטית-עו"ז נגד אבי ש. השמה וניהול כח אדם בע"מ, בנימין נמדר, ירון סולמי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

הע"ז 2815/09
הע"ז 9746-08-10
הע"ז 34331-07-10
ת"פ 1069/08

25 מאי 2014

לפני:

כב' השופטת הדס יהלום, סגנית נשיאה

המאשימה: מ.י. משרד התמ"ת המחלקה המשפטית-עו"ז ע"י ב"כ עו"ד הלר

הנאשם: 1. אבי ש. השמה וניהול כח אדם בע"מ 2. בנימין נמדר 3. ירון סולמי כולם ע"י ב"כ עו"ד דרור יוסף

הכרעת דין

1. בהליך שבפניי אוחדו ארבעה תיקים בהם הואשמה הנאשמת בעבירות שונות הקשורות בהעסקת עובדים זרים.

בראשית הדברים אציין כי החלטתי לזכות את הנאשם ירון סולמי מהעבירה המיוחסת לו בתיק 2815/09 וכן לזכות את הנאשמים מעבירת העסקת עובד זר שלא כדין בתיק 34331-07-10.

2. תפ 2815/09

הוגש כתב אישום כנגד הנאשמת בגין ניכוי משכר העובד הזר שהועסק על ידה, לחודש יוני 2008, בשיעור גבוה מהניכוי המותר על פי חוק.

נאשם 2 הואשם באחריות נושא משרה על פי סעיף 5 לחוק עובדים זרים.

3. חקירת התמ"ת החלה בעקבות תלונה של עובד ממוצא סיני, על ניכויים שלא כדין משכרו, בגין ביטוח רפואי ומגורים.

מפקח התמ"ת דני נעמד, ערך דו"ח ביום 20/5/09 (מ/1).

בדו"ח נרשם כי בעקבות בדיקה שערך מצא שהניכויים בגין ביטוח רפואי נעשו כדן. באשר לניכוי בגין מגורים, מצא שעלות שכר הדירה היתה 50 דולר לחודש, סה"כ 200 ₪ ואילו בחודש 6/08 נוכו מהעובד 325.14 ₪ עבור מגורים.

4. ביום 20/3/09 נשלח דו"ח מהנאשמת למפקח דני נעמד (מ/5) לגבי שכר העובד.

בהתייחס לשכר חודש יוני 2008 נאמר:

"בחודש 6/08 ניכינו לעובד עבור מגורים 335.20 ₪.

לפי שכר דירה 1,600 ₪ כמות עובדים: 7.

לכן היה מותר לנו לנכות 228 ₪, אבל עקב כך שהעובד עזב ללא הודעה מוקדמת ניכינו מה שהיה מותר על פי החוק - 3 חודשים אחורה.

אם אתה חושב שיש מקום בחשבון להחזיר לעובד כסף, נא להודיע לנו".

5. הנאשם 2 ירון סולמי נחקר על ידי חוקר התמ"ת, תחת אזהרה, ביום 22/3/09 (מ/4).

בחקירתו טען שהתובע נטש את העבודה ללא הודעה מוקדמת ולכן קיזז דמי הודעה מוקדמת.

במהלך החקירה הובהר שאין קשר בין קיזוז מגורים, שבגינו הוגש כתב האישום, לבין קיזוז הודעה מוקדמת.

בסיום חקירתו הודיעה המאשימה שכתב האישום כאן עוסק בקיזוז סכומים עבור מגורים.

בהתאם לחוק ולתקנות, מותר לקזז משכר העובד תשלום, כקבוע בתקנות, עבור מגורים.

אלא שבתלוש השכר האחרון, הנאשמת קיזזה סכום גבוה יותר מהמותר בהתאם לתקנות.

העד סולמי אישר שאין לכך קשר לסוגית קיזוז הודעה מוקדמת.

6. סיכומו של דבר, בפנינו כתב אישום בגין קיזוז ביתר עבור מגורים, בסך 125 ₪.

7. על פי עדות הנאשמת, הסכום הוחזר לעובד לאחר שהגיש תלונה לתמ"ת ולאחר שתלונתו נבדקה מול הנאשמת. עוד עולה שהעובד חזר לעבוד בחברה.

8. הנאשמת טוענת להגנה מחמת זוטי דברים.

בסעיף 34 יז לחוק העונשין נקבע:

"לא ישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך".

9. באשר למקרים בהם תוענק הגנת זוטי דברים נקבע בעניין ע"פ 807/99 מד"י נ' חיים עזיזיאן, פ"ד נג (5) 761:

"באשר לשקולים ... הרי שאלה צריכים להבחן לפי טיבו הקונקרטי של המעשה והאינטרס הציבורי וההגנה תתקבל רק באותם מקרים בהם אין במעשה עצמו מידה מינימלית של סכנה לערך החברתי המוגן ואין הוא הולם מבחינה עניינית את המושג של עבירה פלילית".

10. המחוקק ייחס משקל רב ערך לשמירה קפדנית על זכויות העובדים ולתשלום שכר עבודה במלואו ובמועדו.

בית הדין לעבודה אינו מקל ראש באי מילוי הוראות החוק בכל הנוגע לתשלום שכר העובדים.

ראו בעניין עפ (ארצי) 4947-01-13 מד"י נ' תמיר פיינשטיין, מיום 12/9/13 שם נקבע כי אי מסירת תלושי שכר לעובדים, אינה מהווה "זוטי דברים" אף שהוכח שהמעביד הסביר לעובדים מדי חודש את תוכנם של התלושים.

11. אינני סבורה כי מניעת תשלום בסך 125 ₪ מעובד זר, יכולה להחשב כ"זוטי דברים".

על מצבם הכלכלי הקשה של העובדים הזרים ובכללם העובדים מסין, אין צורך להכביר מילים. סכום של 125 ₪ מהווים חלק בלתי מבוטל מהשכר המשולם להם.

יכול שהסכום המדובר וכן העובדה שמדובר על מעידה חד פעמית, ישקלו לענין חומרת העונש אך אין מקום לזכות את הנאשמת מאשמה.

12. סוף דבר, המאשימה הוכיחה כי משכרו של העובד ששמו ננקב בכתב האישום, נוכח סכום ביתר בגין מגורים, באופן שלא שולם לעובד סך 125 ₪ אשר הגיע לו עבור עבודתו באותו חודש.

13. **לפיכך, אני מרשיעה את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.**

14. באשר לנאשם 2 ירון סולמי, על פי עדותו, שלא נסתרה, מדובר בטעות של הנהלת החשבונות אשר הנאשם, בתפקידו, לא יכול היה לדעת עליה.

לפיכך, אני מורה על זיכוי נאשם 2 מהעבירה המיוחסת לו בכתב אישום.

15. **תפ 9746-08-10**

הוגש כתב אישום כנגד הנאשמת בגין אי העמדת מגורים הולמים לעובדים, באתר בטירה.

הנאשמים 2 ו-3 הואשמו בהיותם נושאי משרה בחברה.

16. מטעם המאשימה העיד המפקח מייקל איתן אשר ערך ביקורת באתר בטירה, ביום 30/9/09. דו"ח הביקורת "תיאור מקרה" הוגש וסומן מ/1.

על פי תיאור המקרה, שני החוקרים הגיעו לאתר ומצאו עובדים של חברות שונות.

16 עובדים של חברת עוז פאוור בע"מ, 2 עובדים של חברת ד.ג. פרסונל ועובד אחד של הנאשמת.

17. על פי תיאור המקרה, במקום נכח עובד של חברת א. מטר, המספקת שירותי קרקע, בשם אברהים.

על פי תיאור המקרה, נערך במקום דו"ח ליקויים (מ/3).

לאחר מכן נערכה ביקורת חוזרת ביום 30/9/09 (עמוד 3 לנספח מ/3).

18. המאשימה הגישה תמונות שצילמו המפקחים באתר (מ/4).

מהתמונות ניכרת עזובה, הזנחה, טחב על הקירות, צינורות שבורים, לכלוך רב.

19. נאשם 3 - מר סולמי, נחקר במשרדי התמ"ת ביום 20/10/09 (מ/6), באזהרה.

בחקירתו אמר:

"... בחברת א. מטר עובדים 10 עובדים של אבי ש. המגורים בטירה מפוצלים לשני אתרים ולאחר סיכום עם אברהים שהוא מנהל חברת א. מטר העובדים של אבי ש. אמורים לגור במגורים המסודרים יותר. לא ידעתי שאחשד (צ"ל אחד, ה.י.) מתוך העשרה לן במגורים שנמצאו לא ראויים. לכן אני אודא אישית היום שהעובד יועבר משם. אני רואה באופן חמור את הנושא ואבקש שתתחשבו בכך שלא הייתי מודע לכך שהעובד מתגורר היכן שהתגורר".

20. בעדותו בפניי (פרוטוקול 15/1/14) העיד שהוא אישית היה באתר כמה פעמים כדי לבדוק את התנאים.

לדבריו, ביום הביקורת, עובד אחד של הנאשמת לא יצא לעבודה וישב עם חבריו שמועסקים על ידי חברות אחרות.

לדבריו, חשב בעת החקירה שהעובד עבר לגור באתר זה אך לאחר מכן התברר שהעובד לא עבר לגור שם אלא רק ישב עם חברים. לטענתו, הודיעו לעובד לאחר המקרה שנאסר עליו לשהות באתר קרוואנים אחר.

עוד טען שהאתר שבו צולמו התמונות הוא אתר נטוש ואיש לא גר בו.

21. בחקירה נגדית טען שהעובדים של הנאשמת ישנו בקרוואן נפרד וכי בקרוואן שלהם יש מזרון, ציוד אישי, ארונות.

לדבריו, חדר האוכל והמקלחות משותפות לכל העובדים באתר.

עוד אמר:

"... הנושא של המגורים, אין עליו שום תלונה, זאת אומרת שהם היו בסדר. הנושא של המקלחות והמטבח, כנראה יש ליקויים כי זה דברים שצוברים לכלוך. כנראה שבזמן הביקורת זה היה מלוכלך. אתה לא מצפה שכל יום אבדוק אם הם ניקו את המקלחות ...".

22. הנאשמים הזמינו לעדות את איברהים אבו טחיר, אשר נכח באתר במועד הביקורת.

על פי עדותו, הפועלים של הנאשמת התגוררו במתחם אחד, במבנה אחד, באיזור הטוב של האתר. לדבריו, המגורים של הנאשמת היו תקינים.

לדבריו, הקרוואנים שצולמו, הם קרוואנים נטושים אשר העובדים היו מגיעים אליהם לשבת שם ולא לצורך מגורים.

לדבריו, קיבל הערה מהמפקח שעליו לנקות את המקום וניקה.

העד אישר שהמפקח ערך ביקורת של ממש ולא הסתפק במילוי טפסים.

העד אישר שהמפקח הצביע על המקלחות ואמר שצריך להפריד אותם מהשירותים.

העד אישר שליווה את המפקח לחדר האוכל, שם העובדים היו מבשלים ואוכלים, כן אישר שהמפקח עבר בכל המתחם, בשלוש השורות של הקרוואנים שהיו במקום.

העד הופנה לתמונות מ/4. לטענתו, התמונות צולמו באתר אך אולי שייכות לקרוואנים לא תקינים

שנמצאים באיזור אחר.

לדבריו, נציג של הנאשמת ביקר באתר ודאג שהמגורים יהיו תקינים.

23. העד מייקל איתן, מפקח מטעם המאשימה, העיד שהיה באתר, מצא את העובדים שהיו באתר שכנראה לא יצאו לעבודה באותו יום וערך את דו"ח הביקורת.

המפקח יורם עידה שהיה איתו ביום הביקורת, העיד:

"כשאנחנו מגיעים לאתר ובודקים מגורים, אנחנו הולכים עם העובד למגורים שלו ומסתכלים איפה הוא גר. לא יתכן שהוא לא גר שם כי הוא הראה לנו את מקום הלינה שלו ואיפה החפצים האישיים שלו ואיפה הוא מבשל, ואיפה השירותים והמקלחת".

24. חומר הראיות מעלה שלמאשימה אין טענה כלשהי לגבי מקום המגורים של העובד.

אכן, בדו"ח הביקורת מ/3 נמצאו המגורים תקינים. דו"ח הביקורת מתייחס לליקויים בשטחים המשותפים לכלל העובדים והם - מטבח, שירותים, מקלחות, תברואה ותחזוקה.

לגבי אלה, נמצאו ליקויים רבים כמתואר בדו"ח מ/3.

על פי דו"ח הביקורת החוזר (שצורף למ/3), הליקויים בשטחים המשותפים תוקנו ברובם אך עדיין קיימים ליקויים.

עוד נכתב בדו"ח הביקורת החוזר, שהעובד אברהים נכח במקום.

25. הנאשמים טוענים שהתמונות מ/4 צולמו בשטח נטוש שנמצא בתוך המתחם.

מהתמונות עולה עזובה כה חמורה, עד שהדעת לא נותנת שהתמונות משקפות מגורים של בני אנוש. המטבח, שמצבו רעוע ביותר, נראה כמקום שלא היה בשימוש תקופה ארוכה. אין תעוד לכלי מטבח ומוצרי מזון. במקלחות אין תעוד למוצרי טואלטיקה כלשהם.

המפקחים לא צילמו את העובדים שנמצאו באתר, בתוך המטבח, על מנת לתמוך בטענתם שהתמונות משקפות את מגורי העובדים בפועל.

כמו כן, המפקחים לא צילמו תמונות של האתר בעת שביצעו ביקורת חוזרת.

לו היו עושים כן, היה ניתן לוודא בוודאות אם התמונות שצולמו מ/4 אכן משקפות את השטחים המשותפים שהיו בשימוש עובדים שלנו באתר וביניהם העובד של הנאשמת.

לאור האמור אני קובעת שהמאשימה לא הוכיחה כי התמונות מ/4 משקפות מקום שהיה בשימוש העובדים שלנו באתר.

26. על אף זאת, דו"ח הליקויים מ/3, שנערך בנוכחותו של אברהים נציג חברת א. מטר, לא נסתר.

מדו"ח זה עולה שקיימים ליקויים חמורים ביותר בשטחים המשותפים לכלל העובדים - במטבח, במקלחות, בשירותים.

בין אם התמונות מ/4 מתארות את האתר שבו השתמשו עובדי הנאשמת ובין אם לאו, הנאשמת הציגה את דו"ח הליקויים מ/3, שלא נסתר. חיזוק לכך נמצא בדברי העד איברהים אשר אישר שליווה את המפקחים והראה להם את המטבח והמקלחות. זאת, הן בדו"ח הביקורת והן בדו"ח החוזר.

27. **לאור האמור, אני מרשיעה את הנאשמת בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.**

28. נאשם 3, ירון סולמי, העיד שהיה במקום מעת לעת, בדק את המגורים. העד אישר שהשטחים המשותפים היו בלתי תקינים.

בהיותו מנהל בנאשמת ולאור מעורבות אישית שלו בנושא מגורי העובדים, אני **מרשיעה את נאשם 3 בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.**

29. באשר לנאשם 2, בהיותו מנהל בחברה ומלשא הוכיח כי פעל למניעת העבירה, **מורשע אף נאשם 2 בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.**

30. **תפ 1069/08**

הוגש כתב אישום שעניינו מגורים בלתי ראויים של שמונה עובדים, ברחוב האתרוג פינת צבעוני בכפר יונה, ביום 5/6/06.

בנוסף הואשמה הנאשמת בהעסקת שניים מתוך העובדים, ללא היתר העסקה כדן.

נאשם 2, בנימין נמדר, הואשם בהפרת חובתו בנושא משרה בחברה, בהתאם לסעיף 5 לחוק עובדים זרים (איסור העסקה שלא כדן ואבטחת תנאים הוגנים) התשנ"א-1991.

31. מטעם המאשימה העידו המפקח מר אלי ברנשטוק, המפקח שי טולדנו, יונה סיגטי, משה אבני, משה כהן.

מטעם הנאשמת העידו נאשם 2 ו מר ירון סולמי.

עמוד 7

שני עובדים ללא היתר

32. המפקחים הציגו את מ/1, דו"ח ביקורת שנערך באתר ביום 5/6/06.

על פי דו"ח הביקורת, מצאו במקום שמונה עובדים סינים, ערכו תרשומת של העובדים לפי דרכונים. התברר ששניים מהם הלכו לאכול.

לדברי החוקרים, פגשו את אחד העובדים שחזר מהאוכל והוא הציג דרכון והלך לעבוד בבניין ליד. מבדיקה נמצא שאינו רשום על שם מעסיק כלשהו.

העובד הנוסף שנתפס, טען שאין לו תעודה מזהה. ירון סולמי, עובד הנאשמת, שלח למפקחים ת.ז. של העובד, שסומנה על ידם ב- 26 ואח"כ, העובד עצמו הוציא צילום דרכון שסומן על ידי החוקרים ב- 25.

כל המסמכים הנ"ל הוגשו לתיק וסומנו מ/2.

33. ביום 28/11/06 נחקר מר ירון סולמי, מנהל השטח של הנאשמת. החקירה שנערכה באזהרה, צורפה מוצג מ/4.

על פי הודאתו, החברה הנאשמת סיפקה לאתר 7 עובדים, אחד לא הגיע לעבודה. מתוך השישה, נדרשו ארבעה עובדים לעזוב ונשארו שניים לעבוד במקום.

34. בחקירתו בפניי (23/2/14) העיד שהנאשמת סיפקה לאתר ששה עובדים וכי לא היה עובד שביעי. לגבי העובד שנתפס באתר עם מסמכים מזויפים, טען שזה לא היה עובד של הנאשמת.

במהלך החקירה הנגדית העד הסביר:

"באתר היו 7 עובדים. הם העבירו למשרד את השמות של העובדים והפקידה אישרה להם ששבעה שמות שייכים לחברה שלנו אבל מתוך ה-7 רק 6 היו עובדים שלנו כי אותם סיפקנו לקבלן לגבי האדם השביעי יש לנו עובד בשם הזה אבל הוא נמצא באתר והוא לא היה שם בזמן הביקורת

ש. כשאתה אומר הרשימה שהיתה במשרד, האם אתה מדבר על מ/16?

ת. כן. העובד הראשון שם כמו שאמרתי זה עובד של החברה באתר אחר. העובד המזויף שהיה שם השתמש בדרכון של העובד שלנו."

35. ביום הביקורת נחקר באתר מר יונה סיגטי, מהנדס ביצוע באתר מטעם חברת בוני בניין (מ/5).

לדבריו, באתר מועסקים 8 עובדים זרים. לגבי שני העובדים שנמצאו ללא היתרי עבודה, טען שאלה

נשלחו לאתר על ידי הנאשמת.

במועד מסירת העדות, התקשר המפקח למר ירון סולמי וזה טען שהעובד לא הגיע דרכם. לטענת הנחקר מר סיגטי, העובד כן הגיע דרך הנאשמת.

36. עוד נחקר באתר ביום הביקורת מר משה אבני (מ/7) מנהל עבודה בחברת בוני בניין.

לדבריו, מתוך 8 העובדים שבאתר, לארבעה הופסקה העבודה בתחילת החודש ונמסרה הודעה לנאשמת.

לדבריו, בעקבות הביקורת בדק מול מהנדס האתר יונה סיגטי ומצא שנותרו 4 עובדים של הנאשמת באתר. לשני עובדים היו היתרי עבודה ולשניים אחרים לא היו דרכונים ולא היתרי עבודה בישראל.

לדבריו, התקשר לירון סולמי וביקש ממנו לקחת אחריות על כל העובדים הזרים באתר והוא הבטיח לערוך בירור.

לדברי העד, התקשר לתמ"ת וביקש מהם את רשות העובדים שנמצאו באתר ואז מצא ששני עובדים ברשימה של הנאשמת, מס' 6 ו-7, נושאים את אותו מספר דרכון.

בעדותו בפניי (27/11/13) נשאל העד משה כהן אם יכול להיות שהנאשמת סיפקה שישה עובדים ואילו העובדים עצמם הביאו עובד נוסף על מנת שיעזור להם. תשובתו היתה "יכול להיות".

העד נשאל האם יתכן שחברת בוני בניין היא שהביאה את העובד הסיני השביעי והשיב בלא מוחלט.

37. במועד הביקורת, 5/6/06, נערכה רשימת עובדים שנמצאו באתר (מ/8) על ידי המפקח שי טולדנו.

כאשר הופנה משה (שיקה) כהן מטעם חברת בוני בניין, למוצג זה, טען שהנאשמת סיפקה 8 עובדים לאתר ואכן פנה אליהם וביקש רשימת עובדים.

38. הנאשמת שלחה לחברת בוני בניין, ביום 8/6/06 מכתב המפרט שמות של 7 עובדים (מ/14).

עוד נאמר כי באשר לעובד השמיני שנמצא באתר ביום הביקורת (5/6/06) עובד זה אינו שייך לנאשמת.

עיון במכתב מ/14 מעלה כי עובדים 6 ו-7 הם למעשה אותו עובד.

39. חברת בוני בניין שלחה לנאשמת מכתב ביום 19/6/06 (מ/15) בו ציינה כי עובד אחד מתוך הרשימה שנשלחה אליה, לא נמצא באתר בעת ביקורת התמ"ת.

40. ביום 14/6/06 שלחה הנאשמת פעם נוספת רשימת עובדים (מ/16). לגבי עובד 1 ברשימה צויין ליד שמו "דרכון מזוייף".
- עובד 7 ברשימה מ/16, שונה מעובד 7 ברשימה מ/14.
41. עוד הוגש מסמך שנמסר לתמ"ת על ידי הנאשמת, "דו"ח נטו לבנק לפי עובדים" מחודש מאי 2006 ובו רשימה של 7 עובדים (מ/19) ודו"ח כאמור לחודש יוני 2006 ובו רשימה של 6 עובדים (מ/20). כמו כן הוצג דו"ח לחודש 4/06 ובו 9 עובדים (מ/23).
42. בנוסף, הוצג חשבון ששלחה חברת בוני בניין לנאשמת ביום 9/6/06 (מ/22) בהתייחס לחודש מאי 2006 ובו פירוט של 7 עובדים במשרה מלאה (214 שעות) ועוד עובד אחד במשרה חלקית (93 שעות). כמו כן, חיוב עבור מגורים ל- 7.5 עובדים.
43. בחקירת הנאשם ירון סולמי (מ/4) טען שהמסמך מ/22 הוא מפוברק שכן החשבונית (מ/21) וכן ההמחאה לנאשמת, יצאו ביום 7/6/06 ואילו המסמך יצא ביום 9/6/06.
44. הצלבה של הדו"ח מ/16 (רשימת עובדים מטעם הנאשמת) אל מול דו"ח העובדים שנערך בעת הביקורת (מ/8) מעלה:
- עובד 1 ברשימה מ/8 לא מופיע ברשימת הנאשמת.
- עובד 2 ברשימה מ/8 לא מופיע ברשימת הנאשמת.
- עובד 3 ברשימה מ/8 מופיע עובד 6 ברשימת הנאשמת.
- עובד 4 ברשימה מ/8 מופיע עובד 7 ברשימת הנאשמת.
- עובד 5 ברשימה מ/8 מופיע עובד 4 ברשימת הנאשמת.
- עובד 6 ברשימה מ/8 מופיע עובד 5 ברשימת הנאשמת.
- עובד 7 ברשימה מ/8 מופיע עובד 3 ברשימת הנאשמת.
- עובד 8 ברשימה מ/8 מופיע עובד 2 ברשימת הנאשמת.
45. הנאשם נמדר נחקר בעניין זה בישיבת 12/2/14.
- בעדותו הכחיש שהמילים "דרכון מזוייף" במסמך, נכתבו על ידו.

לטענתו, הנאשמת סיפקה לחברת בוני בניין, לאורך כל הדרך, שישה עובדים.

לדבריו:

"תמיד היו שישה עובדים ולא יותר".

העד נשאל הכיצד במסמך מ/16 הופיע עובד מס' 1 שהתברר בדיעבד כי דרכו מזויף. על כך השיב:

"אני זוכר שהיה אחד שזייף דרכון ואני חושב שהמשטרה התערבה אבל הוא לא היה עובד שלנו. היו הרבה זיופים".

וכשהופנה לכך שהעובד נמצא ברשימה של הנאשמת השיב:

"לא יודע. אולי הוא היה שלנו וב-2005 היה מעבר לתאגידים. היתה תקופה שהעבירו לתאגידים והיה הרבה בלבול."

ש. יכול להיות שהוא הציג בפניך דרכון וגייסת אותו לעבודה?

ת. יכול להיות אבל אני לא יודע. הכל יכול להיות. אני זוכר שהיה זיוף אחד של דרכון אבל לא זוכר אם זה או זה.

ש. האם זיוף הדרכון מתייחס לעובד שנמצא ברשימה שלכם?

ת. אני חוזר ואומר שאני לא יודע".

46. סיכום חומר הראיות מביא למסקנות הבאות.

הנאשמת סיפקה לחברת בוני בניין עובדים סינים. בכל חודש סופק מספר עובדים אחר (אפריל 2006 - 9 עובדים, מאי 2006 - 7 עובדים, יוני 2006 - 6 עובדים).

זאת בניגוד לעדותו של הנאשם נמדר לפיה תמיד סיפק לאתר הספציפי שישה עובדים.

47. בעת ביקורת שנערכה באתר ביום 5/6/06 נמצאו 8 עובדים סינים. שישה עובדים זהו. שני עובדים, שסומנו 1 ו-2 ברשימת העובדים מ/8, התברר כי אוחזים במסמכים מזויפים.

עובד אחד - לא נקשר כלל לנאשמת.

עובד אחר - שמו מופיע ברשימה שהעבירה הנאשמת (מ/16) אולם התברר שהציג מסמכים מזויפים.

48. במסמך שנשלח על ידי המאשימה לחברת בוני בניין לאחר הביקורת (מ/16) צוינו שמות של 7 עובדים, ליד אחד מהם צויין "דרכון מזויף".

לטענת משה כהן מחברת בוני בניין הרישום "דרכון מזויף" הוא של מר נמדר. מר נמדר הכחיש שמדובר בכתב ידו ולא ידע לומר מי רשם את הדברים. יחד עם זאת, בעדותו הודה שהיה מקרה של גיוס עובד שהציג דרכון מזויף וכן אישר שהיה מקרה של זיוף דרכון אך טען ש"אינו זוכר" אם זה המקרה שבפנינו.

49. המסמך מ/22 חשבון עבודה מאת בוני בניין לנאשמת, בו צוינו כשבעה עובדים ועוד אחד, נשלח לאחר שהנאשמת קיבלה תשלום על חודש מאי ומסרה חשבונית.

לכן, לא ניתן ללמוד ממנו על מספר העובדים שסיפקה הנאשמת לחברת בוני בניין.

50. זאת ועוד, החשבון המדובר הוא על חודש מאי. העובדים נתפסו בראשית חודש יוני. אין חולק כי בראשית יוני הודיעה בוני בניין שאין צורך בכל העובדים ודי בארבעה. לא בכדי, מתוך השמונה שנתפסו, ארבעה עובדים נמצאו בבגדים תחתונים ומסרו שהם בחופש ואמורים לעבור לאתר אחר.

51. **סוף דבר, אני מרשיעה את הנאשמת בהעסקת עובד זר אחד שלא כדן**. הוא העובד השביעי המופיע במכתבים ששלחה הנאשמת.

לגבי העובד הנוסף - לא הוצגה ראיה למעורבות של הנאשמת באספקת עובד נוסף ללא אשרה ולכן אני מזכה את הנאשמת מהעסקת עוד זר נוסף ללא אשרה.

מגורים בלתי הולמים

52. בעניין תנאי המגורים, העידו מפקחי התמ"ת על תנאים בלתי הולמים הכוללים מחסור בארונות אישיים בחדרים, העדר דלתות בשירותים ובחדרים, חדר אוכל מאולתר מקרש על בלוקים, העדר חרסיה ועוד.

בנוסף, צילמו תמונות שצולמו באתר (מ/10).

53. מר ירון סולמי, בחקירתו מיום 28/11/06 (מ/4) טען שהאחריות למגורים היא על הקבלן.

יחד עם זאת, כשנשאל אם ידוע לו על אחריות התאגיד למגורים השיב:

"אני לא מסיר שום אחריות לדאגת מגורי העובדים. ידוע לי שזה באחריות התאגיד. בעקרון הקבלן היה אמור לדאוג אבל לא פעל כראוי אלא רק גבה תשלום בעבור הלינה וזה מחדל שלנו שלא שמנו לב".

54. מנהל הנאשמת מר בנימין נמדר העיד (בישיבת 12/2/14) כי הקבלן חייב את הנאשמת שהמגורים יהיו דרכו והנאשמת שילמה 150 דולר לכל עובד.

בהמשך הודה:

"אין ספק שהאחריות (למגורים הולמים, ה.י.) היתה עלינו אבל הוא קיבל את העונש ושילם קנס. אי אפשר להטיל עונש על שני אנשים על אותה עבירה.

55. באשר למגורים, הוגשו תמונות שצולמו באתר (מ/10) בהן ניכר באופן ברור כי מדובר במגורים בלתי הולמים. ניכר כי אין דלתות במקלחות אלא וילון בלבד, המטבח אינו ראוי למגורי אדם, שולחן האוכל הוא שולחן מאולתר של לוח המונח על גבי בלוקים ועוד. הליקויים פורטו ברשימת הליקויים שהוגשה לתיק - מ/9.

56. לאור הודאת עדיי המאשימה לגבי אחריותם על המגורים, **אני מרשיעה את הנאשמת בעבירה של העמדת מגורים בלתי הולמים לעובדים.**

57. **נאשם 2, בנימין נמדר, מורשע אף הוא בשתי העבירות הנ"ל, בהיותו נושא משרה ומשלא הוכיח** שעשה את המוטל עליו כדי להמנע מביצוע העבירה.

58. **תפ 34331-07-10**

בתיק זה הואשמה הנאשמת במתן מגורים בלתי הולמים ל- 14 עובדים וכן בהעסקת עובד זר שלא כדין.

נאשם 2 הואשם כמנהל החברה, מכח סעיף 5 לחוק עובדים זרים התשנ"א-1991.

59. המפקח דני נעמד הגיש לתיק את מ/1, דו"ח תיאור מקרה. על פי תיאור המקרה, ביום 3/1/10 בשעה 11:30 ערכו ביקורת באתר בקרית משה רחובות, ומצאו 14 עובדים של הנאשמת המועסקים אצל חברת אמות בונים בע"מ.

על פי תיאור המקרה:

"העובדים לנו במבנה מעץ ובו 4 חדרים (8 עובדים), 4 עובדים ישנים במבנה שמצוי במתחם

עמוד 13

המלגה ובו 2 חדרים ב- 2 קומות כשבכל חדר לנים 2 עובדים. בנוסף 2 עובדים אילתרו חדר שינה לעצמם בתוך אוטובוס מיושן המצוי במקום. נמצאו ליקויים רבים וזוהמה בכל האתר".

עוד נרשם בדו"ח כי מר אבישי שמיל, נציג של חברת אמות הבונים, התחייב להוציא את העובדים מהאתר בתוך יומיים.

60. בדו"ח ליקויים (מ/3) שנערך ביום הביקורת, נרשמו ליקויים רבים ביניהם חדרים עם רטיבות ועובש, אין ארונות אישיים, אין חיפוי קרמיקה במטבח, אשפה ולכלוך על הרצפה, זוהמה, הצפות מים, זיהום מחוץ לאתר.

61. מר אבישי שמיל שנחקר באתר (מ/5) מסר כי את האתר שכרה חברת אמות בונים מאדם בשם אברהם כונסרי, כי נוכח במהלך הביקורת שהאתר לא ראוי למגורים וכי בכוונתו לפנות את העובדים באופן דחוף לאתר אחר. לדבריו, "לפני כחודש" ערך ביקורת במקום ומצא שהמקום תקין.

בחקירה נגדית בפניי (פרוטוקול 18/12/13 עמ' 23) טען שהעובדים לנו במקום לילה אחד בלבד.

62. ביום 5/1/10 נחקר הבעלים של חברת אמות בונים הנדסה בע"מ מר מימון יוסי (מ/6).

לדבריו, מדובר ב- 14 עובדים ששייכים לנאשמת ומועסקים על ידי החברה שלו. לדבריו, אתר המגורים נשכר על ידי חברת אמות בונים מבעל המקום והעובדים של הנאשמת לנו במקום שלושה חודשים:

"עובדים אלו שייכים לתאגיד אבי ש. השמה וניהול בע"מ. העובדים לנו בערך 3 חודשים באתר מגורים בשכונת קרית משה ברחובות".

עוד טען שעל פי ההסכם בינו לבין הנאשמת, האחריות על הלנת עובדים היא על הנאשמת.

בחקירתו בפניי אישר כי ההסכם בין אמות בונים ובעל הנכס כונסרי נחתם ביום 7/7/09 (מ/9).

63. נאשם 2 - בנימין נמדר, נחקר באזהרה ביום 6/1/10 (מ/7).

בחקירתו אישר שהנאשמת סיפקה 14 עובדים לחברת אמות בונים, לאתר בתדהר ברחובות. לדבריו, לאחר הביקורת העובדים הועברו על ידי חברת אמות בונים, לאתר צורגו בראשון לציון.

לדבריו, לפני שהעובדים נכנסו לאתר ברחובות, איש שטח של הנאשמת היה באתר ובדק אותו ומצא שהוא עונה לדרישות החוק ורק אז הסכימה הנאשמת לשכן שם את העובדים.

באשר לעובדים שגרו באוטובוס, נטען שעשו זאת על דעת עצמם למרות שהנאשמת הקצתה להם

מגורים במבנים האחרים שבמקום.

לדבריו:

"... אנו ערכנו ביקורות תקופתיות. יחד עם זאת, לא ידענו בזמן אמת על ההדרדרות של האתר הלינה שנגרם באשמת העובדים ובשל חוסר פיקוח צמוד של אמות בונים...".

במעמד החקירה, אישר בחתימת ידו את רשימת העובדים שנמצאו באתר (מ/8).

64. הנאשמת שלחה למשרד התמ"ת את ההסכם בינה לבין אמות בונים, בו מוסדר בין השאר נושא הלינה (מ/10).

65. בניגוד לחומר הראיות, ממנו עולה שהעובדים נמצאים באתר ברחובות מזה זמן, וכי האתר "התדרדר" כפי שאמר נאשם 2 בחקירתו, העידו עדי הנאשמת הפוך לחלוטין.

מר ירון סולמי העיד (פרוטוקול 27/11/13 עמ' 37) כי העובדים הובאו באותו ערב לאתר ברחובות וזאת ללא ידיעת הנאשמת. לטענתו, השכנים התלוננו ולמחרת בבוקר באה ביקורת שבעקבותיה העובדים הועברו לאתר צורגו.

כך אמר גם בחקירה נגדית (פרוטוקול 23/2/14).

כאשר הופנה לחקירתו של בני נמדר (מ/7) בה אמר שהמצב באתר "התדרדר" משמע - העובדים גרו במקום במשך תקופה ולא לילה אחד, טען שבני נמדר לא יודע כלום על המגורים וכנראה התבלבל.

66. הנאשם בנימין נמדר בחקירתו (פרוטוקול 12/2/14) טען אף הוא בתוקף שהעובדים לנו באתר לילה אחד בלבד, זאת בניגוד לעדותו מזמן אמת (מ/7) לפיה נציג של הנאשמת היה באתר וערך בדיקה מקדימה וכן שהמצב באתר "התדרדר".

הנאשם טען בתוקף שהעובדים לנו בהוד השרון עד שהובאו לאתר לרחובות ללילה אחד, ולמחרת, בעקבות הביקורת, הועברו לאתר צורגו.

הנאשם לא הציג מסמכים המעידים על כך שלנאשמת היה אתר ללינת עובדים בהוד השרון. הנאשם לא ידע להסביר מדוע בעת החקירה על ידי חוקר התמ"ת (מ/7) לא סיפר דבר על הוד השרון ואף לא אמר שמדובר על לילה אחד בלבד.

בהמשך טען שאמר זאת לחוקר והחוקר לא כתב.

ואולם, בעת החקירה מ/7, הנאשם דיבר במפורש על שני העובדים שלנו באוטובוס. הנאשם לא הכחיש שהשניים מועסקים על ידו בחברה הנאשמת. לא עולה על הדעת שהשניים הגיעו לאתר לילה קודם וכבר מצאו לעצמן מקום מגורים באוטובוס.

כאשר נשאל האם בכל מקרה, גם ללא הביקורת, היו מוציאים את העובדים מהאתר השיב:

"... היינו מוציאים במאה אחוז בגלל שהשכנים התלוננו. אנחנו רוצים לעשות פרנסה. ברגע שהשכונה צלצלו ואמרו שלא מתאים להם לחיות עם הדבר הזה אני מיד טיפלתי בזה ...".

67. המאשימה הוכיחה כי הנאשמת הלינה עובדים באתר בקרית משה ברחובות וכי באתר קיימים ליקויים רבים וחמורים.

על פי הדו"ח מ/3, יש ליקויים חמורים בחדרי המגורים - רטיבות, עובש, אין ארונות אישיים, וכן ליקויים במטבח ובשירותים.

בסיום דו"ח הליקויים מ/3 נכתב:

"המקום לא ראוי למגורים בעיקר עקב זוהמה, לכלוך ואילתורים שונים במגורים. מר שמיל אבישי מתחייב לפנות את העובדים בתוך יום-יומיים".

68. המאשימה הוכיחה ששניים מהעובדים לנו בתוך האוטובוס.

בכך יש סתירה נוספת לטענה שהגיעו לאתר באותו לילה.

69. המאשימה הוכיחה שהעובדים לא לנו במקום לילה אחד, אלא תקופה ארוכה.

כך עולה הן מעדות הנאשם בנימין נמדר בזמן אמת והן מעדות מר מימון יוסי בזמן אמת.

70. באשר לתקינות המגורים, אישר הנאשם שהיה מודע לבעיה החמורה במגורים ואכן, כבר למחרת, העביר את העובדים לאתר אחר.

יצוין כי די היה בעדותו, בה הודה שהעובדים לנו במקום ולו לילה אחד, כדי להרשיע את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

קל וחומר נוכח חומר הראיות שהובא, לפיו מדובר על פרק זמן ארוך ולא לילה אחד.

71. לאור האמור, אני מרשיעה את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה בתיק זה.

72. באשר לנאשם 2 בנימין נמדר, נוכח חומרת העבירות ונוכח האחריות שנטל על עצמו בעת חקירתו באתר, **אני מרשיעה גם את נאשם 2 בעבירה המיוחסת לו.**

73. באשר לעבירה של העסקת עובד זר ללא היתר, המאשימה לא הרימה את הנטל המוטל עליה. בכתב האישום המתוקן מופיע שם העובד ללא מספר דרכון. המאשימה לא הצביעה על כך שעובד זה נמצא באתר, ביום הביקורת, ללא היתר עבודה.

74. **הנאשמים מזוכים מעבירה של העסקת עובד זה שלא כדין, בתיק זה.**

75. המזכירות תשלח את הכרעת הדין לצדדים בדאר.

ניתנה היום, 25/5/14, בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

הדס יהלום, סגנית נשיאה